

День рідної мови — це нагадування про те, що мова є душею народу. У словах зберігаються наша історія, культура, пам’ять і характер. Рідна мова об’єднує покоління, передає традиції та формує нашу ідентичність.

Бережімо її, розмовляймо нею щодня, підтримуймо літературу, пісні та освіту своєю мовою. Адже поки живе мова — живе й народ.

Учні 32 групи зняли відео для TikTok під назвою «Українська — це модно!»

Ідея створення ролика виникла як спосіб популяризувати українську мову серед молоді та показати, що спілкуватися українською — це сучасно, стильно й актуально. У відео ліцеїсти продемонстрували, що українська мова органічно звучить у повсякденному житті: у дружніх розмовах, навчанні, творчості та навіть у трендових форматах соціальних мереж.

Учні відповідально підійшли до створення контенту. Ролик вийшов динамічним, позитивним і щирим. Головний меседж відео — українська мова є не лише державною, а й по-справжньому модною та престижною.

Такі ініціативи формують мовну культуру, підвищують інтерес до рідної мови та надихають інших долучатися до її популяризації. Пишаємось творчістю та активною позицією наших учнів!

Учні 21 групи переглянули документальний фільм «Як українці українською заговорили».

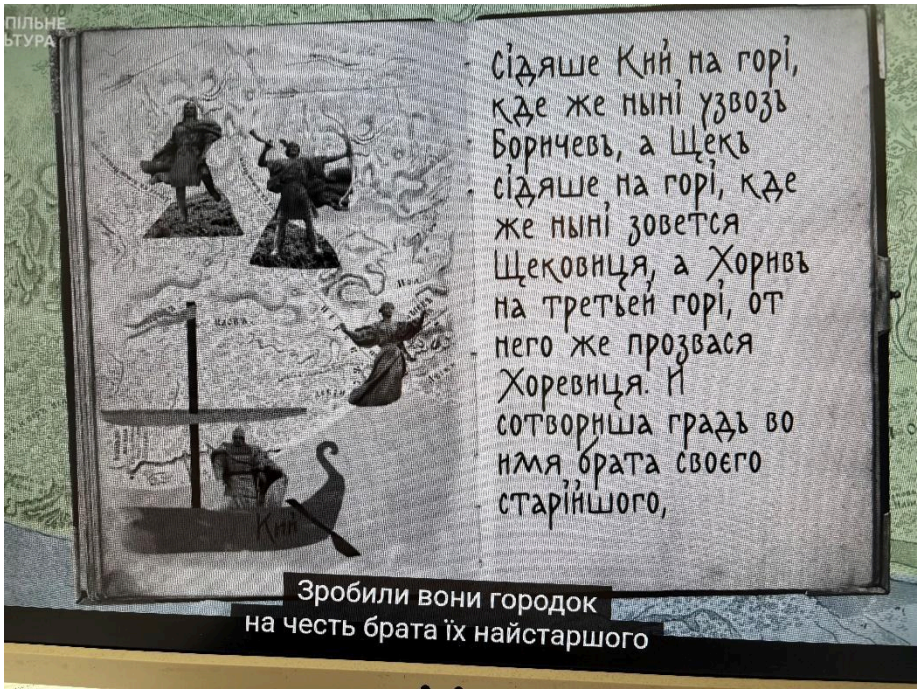
Це глибока й емоційна розповідь про шлях української мови крізь заборони, утиски та відродження. Стрічка досліджує, як мова формувала національну ідентичність українців і чому питання мови в Україні завжди було не лише культурним, а й політичним.

У фільмі поєднано архівні матеріали, коментарі істориків і мовознавців, а також свідчення сучасників, які пережили періоди русифікації. Окрема увага приділяється радянській політиці щодо української мови, зокрема таким явищам, як Валуєвський циркуляр та Емський указ, що суттєво обмежували її розвиток.

Під час перегляду особливо вражає усвідомлення того, наскільки мова є маркером свободи. Автори фільму показують, що відродження української мови в публічному просторі — це результат тривалої боротьби багатьох поколінь. Стрічка змушує замислитися над власною мовною практикою та відповідальністю за збереження культурної спадщини.

Після перегляду залишається відчуття гордості за українців, які, попри історичні труднощі, зберегли свою мову та продовжують її розвивати.



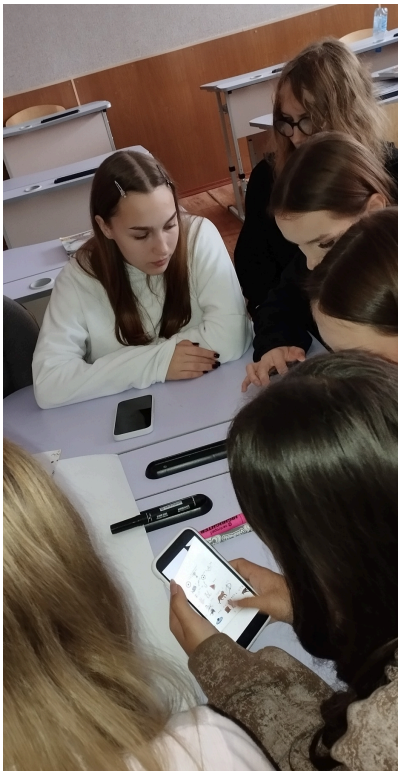


20 лютого учні 31, 35 група взяли участь у заходах присвячених Міжнародному дню рідної мови .Усний журнал "Доки народ живе, живе і мова"

розказав дітям, що мова- це не просто слова. Це історія народу, його душа і пам'ять. Вона зберігає спогади , передає емоції та робить нас багатшими.

Освітній фільм,який переглянули учні, додав цікавих фактів, як українці почали говорити українською.





23.02.2026 року у 22 групі відбувся захопливий лінгвістичний батл, ь Дню рідної мови — святу, що нагадує про важливість збереження мовної спадщини.

Учні об’єдналися в команди та продемонстрували свої знання, кмітливість і любов до українського слова. Програма заходу складалася з кількох раундів: мовної розминки, орфографічних випробувань, роботи з фразеологізмами, конкурсу капітанів та творчих завдань. Учасники розгадували мовні загадки, редагували тексти, добирали відповідники до іншомовних слів і навіть створювали власні мінітвори.

Захід пройшов у дружній, емоційній атмосфері змагання, де кожен мав змогу проявити свої здібності та відчути командний дух. Лінгвістичний батл

став не лише інтелектуальним змаганням, а й чудовою нагодою ще раз переконатися, що рідна мова — це справжній скарб народу, який потрібно берегти, вивчати й популяризувати.

Такі заходи формують повагу до української мови, розвивають мовленнєву культуру учнів і надихають молодь пишатися своєю мовною спадщиною.





Бувають дні, коли звичні стіни класу раптом розсуваються, поступаючись місцем безмежному океану історії . Саме так відбулося в 45 групі під час заходу до Дня рідної мови. Тема уроку **«А чи знаєш ти, що...»** — стала не просто питанням, а ключем до потаємних дверей, за якими живе наша мова.

Ми розпочали з подорожі в часі. Учні не просто слухали про розвиток мови, вони намагалися відчути її пульс. Як із праслов'янських джерел викристалізовувалося те слово, що згодом стане зброєю Шевченка та піснею Марусі Чурай.

Захід перетворився на справжнє інтелектуальне мереживо. Колегіанти з подивом відкривали для себе факти, які зазвичай залишаються поза підручниками.

Ми шукали синоніми до звичних слів і дивувалися від того, наскільки точною та ніжною може бути українська мова, маючи десятки відтінків значень для одного лише слова «кохати» чи «горіти».

Та найголовніше відбулося наприкінці. У класі панувала особлива тиша — та, що виникає, коли торкаєшся чогось святого. Випускники, які вже завтра підуть у доросле життя, усвідомили: мова — це не набір граматичних правил. Це теплий подих маминої казки, це шепіт вітру в золотій пшениці, це наш духовний бронежилет.

«Ми часто не помічаємо дива, якими володіємо щодня», — ділилися учні. Захід завершився, але відлуння рідного слова залишилося в серці кожного. Бо знати свою мову — це знати самого себе. А любити її — це берегти те світло, яке

робить нас українцями.



